

092 Het Sliedrechts dialect

Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

De pulpschipper

Omstreeks de twintiger jaere en ok nog laeter, gebruikte de boere pulp as vêêvoer voor de bêêste. As in 't naejaer op de suikerfebriek in Puttershoek de bietecampagne begon, kwam d'r as t'r suiker gemaakt wier, afval af. Dat was primao vêêvoer en daerom gebruikte de mêêste boere 't. Dat spul wier mit klaaine vrachtscheepies bij de boere gebrocht. 'k Het 'r dikkels zat naer staon te kijke. D'r lag een smalle plank van 't schip naer de wal en mit 'n kroiwaoge wier de pulp over d'n dijk naer de boerderijchies binnendijks gereeye. Ze mosse mit dat natte zwaere spul over 't smalle planksie en dat wier aal gaauw zô glibberig as wat, dus 't gong aalemael nie zô rap.

Achter de boerderij was een stuk grond mit planke afgehaand en daer wier de pulp in gestort. 't Mos goed vast komme te zitte, daerom konne de kaainder uit de buurt pulp komme trappe. Uit school gaauw je ouwe klompe aan en dan mor lôôpe en springe op de pulphôôp! 'k Denk, dat onderdehand hêêl de toemaolige jeugd wel is pulp getrapt hêt! D'r wazze ommers hêêl wat boere langs d'n dijk. (Wat trouwes deuze week nog te zien is in 't Slierechs Meseum in de Kaarkbuurt. Gaon kijke hoor, 't kan nog net!)

Toendertijd hadde me een buurvrouw, die aarg nieuwsgierig was. 't Was 'n ouwe jonge maaid, ze weunde allêên in een aaige huisie, gong 'n paor daege in de week uit waarke en bemoeide d'r aaige mit iederêên. D'r wier gezeed, dà-ze wel een paor cente had, maor daer maarkte je niks van, omdà-ze nie allêên nieuwsgierig, mor ok nog gierig was.

Op een keer maakte ze is 'n praotjie mit zô 'n pulpschipper. 'k Zat tege de helling van d'n dijk en hoorde aales. Ze wou netuurlijk aales wete. Hoe de schipper en z'n knechie 't schôôn hieuwe, of 't zwaer waark was en wat ze d'n hêêle week atte en zô nog meer. "Och", zee de schipper, "van 't ete maoke we niet zôveul waark. Schofte doen we zô kort mogelijk en 's aeves zijn we dikkels te moej, dà-me 't wel glôôve". De buurvrouw zee, dat ze goed mosse ete en dat ze dan mor 's brôôd mit biefstuk mosse ete.

Trewaail ik zat te prakkezere over hoe 't daer binne wel it zou zien, hoorde ik de schipper tege de buurvrouw zegge: "Weet-jie wat? Jij haolt biefstuk en dan kom-ie mee ete!" "Nêênt, oh, belnêênt!" 'k Wil wel voor-ie naer de slaoger, mor mee ete? Gêên haer op m'n hôôd die d'r an denkt. Nêênt, wat zelle de mense wel nie zegge, mit twêê venters in dat roefie, oh nêênt!"

Toe riep de schipper inêêns naer mijn". "Hee zussie wil-ie mit ons mee brôôd mit biefstuk komme ete?" Dat was wat! Dat was boffe!" 'k Keek m'n ôôge uit daer an boord en dan nog brôôd mit biefstuk. Zôiets verrukkelijks hà 'k nog nooit geprove. 't Was thuis al hêêl wat, as t'r is 'n keertie 'n speklappie op taofel kwam. 'k Kreeg ok nog 'n appel van de schipper en de buurvrouw netuurlijk ok. Zôdoende was 't aarg gezellig en knus zô mit z'n viere in dat roefie. Om nog wat kletse was t'r nou aale tijd, want 't scheepie was ommers leeg en maarge zouwe ze trug vaere naer Puttershoek.

Êen perbleempie was t'r wel. De schipper had allêen mor grôôt geld en kon d'n biefstuk nou niet betaole. Dat zou die maarge wel doen, nae 't boodshoppe doen had-ie dan genog wisselgeld.

D'n aanderen ochend kwam ze al aarg vroeg bij ons binnevaalle. Dat was me toch wat! De pulpschipper was weg en dat nog wel zonder te betaole! Wat 'n gemêene loi En....en...en.. Ze bleef mor deruraotele. Iederêen op d'n dijk most 't wete en hore hoe aarg dat wel was.

's Aeves kreeg me vaoder 't hêele verhaol netuurlijk ok te hore. Hij vong 't net goed voor d'r, mos ze d'r aaige mor niet mit iederêen bemoeie. Dat kwam d'r nou van. Ze zou d'r heus nie aarmer van worde en schippers hadden 't toch al niet aalste brêêd. En die hadde nou 's lekker gegete deur heur bemoeizucht. Ultraanidelijk had de hêele buurt d'r plezier om. En de buurvrouw? Zèl ze 'm ooit nog trug gezien hebbe? Ze zèl best nog dikkels naer 'm uitgekeke hebbe as t'r aarges 'n pulpscheepie voor de wal lag!